

عنوان مقاله:

بررسی تحلیلی ارتباط فرهنگ با دروس پایه در راستای ارتقای کیفی آموزش در دانشکده های معماری ایران

محل انتشار:

فصلنامه فرهنگ در دانشگاه اسلامی، دوره 11، شماره 40 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

بهاره مختاری - دانشجوی دکتری معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی. تهران، ایران.

محمدرضا پورزرگر - دکتری تخصصی معماری و شهرسازی، استادیار گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی. تهران، ایران

سید عطاءالله طاهایی - دکترای تخصصی معماری، استادیار گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی. تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف: هدف از انجام این پژوهش، تبیین رویکرد آموزش دانشگاههای ایران به فرهنگ و ارتباط آن با کیفیت آموزش دروس پایه معماری در مقطع کارشناسی بود؛ زیرا مطالعه پیشینه پژوهش نشان داد موضوع فرهنگ در دانشگاههای ایران به ندرت مطرح شده است. اهمیت موضوع در این بود که دانشگاهها تنها مراجع رسمی آموزش در ایران محسوب می شدند. روش: از آنجا که این پژوهش در دسته مطالعات کیفی و توصیفی قرار داشت، برای جمع آوری داده ها از ابزار کتابخانه، اینترنت، مصاحبه و مطالعات میدانی و نیز تحلیل محتوا به عنوان بهترین روش استفاده شد. در روند جمع آوری داده ها، مشخص شد این مصاحبه به شیوه مصاحبه گروهی و در چند مرحله، با سوالات باز، متمرکز و مسئله محور اندیکاسیون داشت. یافته ها: آموزش باید در بستر مناسب و به صورت کار گروهی که از مصادیق رفتار فرهنگی است، انجام شود. در این پژوهش، جایگاه فرهنگ در دروس پایه معماری بررسی شد. یافته ها حاکی از آن بود که دانشکده های معماری تعریفی برای فرهنگ آموزشی نداشتند. برای نخستین بار مفهوم جدیدی با عنوان «فرهنگ آموزش» معرفی شد که ویژگی های آن با استفاده از با تحلیل داده های حاصل از مصاحبه استخراج شد. نتیجه گیری: شیوه آموزش معماری از حالت سنتی به دانشگاهی تبدیل شد و از توجه به فرهنگ بومی و ارزشهای آن غافل ماند. این مطالعه نشان داد دانشجویان باید در یک نظام آموزشی با جوهر فرهنگی پرورش یابند که این امر تنها با ایجاد فرهنگ آموزش میسر می شد. در نهایت، پژوهش، مدلی از دانشگاه فرهنگ ساز را ارائه کرد.

کلمات کلیدی:

آموزش معماری، دروس پایه معماری، محتوای آموزشی، آموزش فرهنگ، فرهنگ آموزش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1375075>

